

Rigsdagsliv hjem med al Hovedstadens Fordærvelse hængende i Klæderne.

Endelig var der ogsaa den økonomiske Side af Sagen. Trods Diæterne var det slet ikke saa sikkert, at han vilde kunne holde sig skadesløs. Og Familien kunde han ikke føre med sig. Hans Kone maatte overtage ikke alene Børnenes Opdragelse men ogsaa Tilsynet med Bedriften, og hvordan skulde det vel gaa? Hvad vilde der ikke kunne bortødsles ved Sløseri og Tankeløshed under hans Fraværelse? Han havde sagt til sig selv, at en Mand med en svag Kone og fire Børn at tage Vare paa havde den Pligt at blive ved Stavnen, og altsaa kunde han heller ikke være udset af Forsynet til at blive en Fører for Folket.

Men nu havde Oplevelsen paa Herregaarden sluppet den bundne Vildskab løs hos ham. Han hørte Hærskrig i Luften, hver Gang han saae Asmus Hagens Porcellænsansigt for sig. Kampens Dage var sikkerlig kommen nu. Derom følte han sig mere og mere overbevist. Og var det virkelig Herrens Vilje, at ogsaa han, som der stod skrevet, skulde beskikke sit Hus og binde op om sine Lænder, — nu, saa var han ogsaa beredt!

Han havde rejst sig fra Sofaen for at hænge den udgaaede Pibe hen paa Brædtet. Paa Tilbagevejen standsede han ved Synet af det Brev, som hans